

Sygn. akt II W 549/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2018r.

Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Zajączkowska

Protokolant:(...)

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu (...)

sprawy (...)

syna (...) i (...)

urodzonego (...) w (...)

obwinionego o to, że:

w okresie od (...) godz. 16.00 do dnia (...) w (...) na ul. (...) I umyślnie uszkodził płot graniczący pomiędzy posesjami (...) poprzez wyrwanie zabetonowanych w fundamencie 8 sztuk słupków czyniąc tym samym straty w wysokości 260 zł na szkodę (...),

tj. o wykroczenie z art. 124 kw

o r z e k a

1. uznaje obwinionego (...) za winnego popełnienia zarzucanego mu we wniosku o ukaranie czynu, ustalając, że wyczerpuje znamiona wykroczenia z art. 124 § 1 kw i za na podstawie art. 124 § 1 kw wymierza obwinionemu karę grzywny w wysokości 500 (pięćset) złotych;

2. na podstawie art. 124 § 4 kw orzeka wobec obwinionego obowiązek zapłaty równowartości wyrządzonej szkody w kwocie 260 (dwieście sześćdziesiąt) złotych na rzecz (...) (...);

3 na podstawie art. 119 § 1 kpw zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 50 zł (pięćdziesiąt złotych) opłaty oraz kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zryczałtowanych wydatków.

Sygn. akt II W 549/17

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku przewodu sądowego, ustalono następując stan faktyczny.

Obwiniony (...) jest właścicielem działki ewid. nr 10/2 z obręb 6-01 w (...). Jego działka graniczy z działką nr ewid. 10/3, należąca do (...).

W dniu 4 kwietnia 2016 roku obwiniony (...) wystąpił do (...) z pozwem przeciwko (...), domagając się, aby sąd zobowiązał (...) do naprawienia ogrodzenia pomiędzy działkami na odcinku 15 m, nakazał (...) usunięcie z granicy wszelkich elementów i materiałów na odległości 0,5 m w celu dokonania remontu całego ogrodzenia oraz zobowiązał (...) do pokrycia 50 % kosztów remontu pozostałej części ogrodzenia. W toku postępowania, które toczyło się z

powództwa obwinionego na rozprawie w dniu 28 marca 2017 roku obwiniony i (...) uzgodnili, że wykonają nowy płot graniczny.

Stare ogrodzenie przebiegało niezgodnie z granicą ewidencyjną na niekorzyść (...).

W dniu 30 marca 2017 (...) przystąpił do budowy ogrodzenia. Zamierzał wykonać płot graniczny zgodnie z linią wytyczoną przez biegłego (...) na mapie dołączonej do opinii sporządzonej na zlecenie sądu w postępowaniu toczącym się z powództwa obwinionego. Nowe ogrodzenie miało przebiegać zgodnie z granicą ewidencyjną. (...) wykopał dołki pod słupy ogrodzeniowe. Obwiniony (...) pod nieobecność (...) zakopał wykopane dołki, ponieważ uważał, że nowe ogrodzenie powinno być wykonane w tym samym miejscu, w którym było dotychczasowe ogrodzenie.

W dniu 3 kwietnia 2017 roku (...) przystąpił ponownie do prac. Obsadził 8 słupków, zabetonował je. Wykonana przez niego część ogrodzenia przebiegała zgodnie z granicą ewidencyjną.

Obwiniony (...) nieustalonego dnia pomiędzy (...) roku pod nieobecność (...) uszkodził budowany płot graniczny poprzez wyrwanie zabetonowanych 8 sztuk słupków. Rozpoczął wykonywanie płotu granicznego w miejscu poprzedniego ogrodzenia, czyli w całości na nieruchomości (...).

Obwiniony (...) ma(...) lat, jest (...), utrzymuje się z (...) oraz z (...), jest (...), (...)

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie: częściowo wyjaśnień obwinionego (k. 53-55, 57-58, 140), zeznań (...) (k.1v, 4v, 55- 57), faktury VAT (k. 72), pozwu (k. 90-91), wezwania (k. 92), pisma z dnia 11.05.2016 r. (k. 93), potwierdzenia wpłaty (k. 94), protokołu rozprawy z dnia 23.06.2016 r., sygn. akt (...) (k. 95), uzupełnienia pozwu (k. 96), protokołu rozprawy z dnia (...), sygn. akt (...) (k. 97), protokołu wizji przeprowadzonej w dniu (...) (k. 98-99), opinii biegłego (k. 100-101), odpowiedzi obwinionego na opinię (k. 103), protokołu rozprawy z dnia 24.03.2017 r., sygn. akt (...) (k. 104), wniosku o przyspieszenie terminu rozprawy (k. 105), protokół z dnia (...) (k. 106), uzasadnienie wyroku z dnia (...) (k. 107), apelacji obwinionego (k. 108-110).

Obwiniony (...) w toku postępowania konsekwentnie nie przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia. Podał, że wyrwał jedynie dwa słupki obsadzone przez (...), pochodzące ze starego ogrodzenia.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom obwinionego (...) w takim zakresie w jakim korespondują z uznanym za wiarygodny materiałem dowodowym w postaci zeznań (...) (...). W pozostałej części relacja obwinionego, w której nie przyznał się do uszkodzenia wykonanej przez (...) części ogrodzenia poprzez wyrwanie 8 słupków, ukierunkowana jest na zaprzeczenie stawianemu zarzutowi i stanowi zdaniem Sądu wyraz przyjętej linii obrony, zmierzającej do uniknięcia ewentualnej odpowiedzialności. Wskazać trzeba, że wyjaśnienia obwinionego potwierdzające wyłącznie fakt usunięcia jedynie dwóch słupków należy uznać za nieznajdujące żadnego potwierdzenia w uznanych za wiarygodne dowodach. Z zeznań (...) wynika, że obwiniony usunął zabetonowanych 8 słupków. Sąd w całości dał wiarę zeznaniom oskarżyciela posiłkowego (...). Sąd oceniając te zeznania miał na uwadze to, że oskarżyciel posiłkowy jest skonfliktowany z obwinionym, jednak jego zeznania z racji tego, że są logiczne, spójne, konsekwentne, zgodne z dokumentami znajdującymi się w aktach sprawy (...), uznane zostały za wiarygodne. Wprawdzie (...) nie dostarczył do akt niniejszej sprawy wszystkich wykonanych przez siebie zdjęć, jednak logicznie i przekonująco wytłumaczył dlaczego tak się stało. (...) nie przedstawił także dowodu zakupu słupków i betonu, nie może to jednak świadczyć o jego braku wiarygodności. Logicznym i zgodnym z zasadami doświadczenia życiowego jest, że (...) przystępując do prac musiał zakupić potrzebne do tego materiały. Był zainteresowany wykonaniem części ogrodzenia z tej strony oraz na odpowiedniej długości ponieważ chciał, aby nowe ogrodzenie przebiegało zgodnie z granicą ewidencyjną. Nielogiczne, niezrozumiałe byłoby gdyby (...), zobowiązując się przed sądem do wykonania nowego ogrodzenia, wykonywał ogrodzenie ze starych, zniszczonych elementów oraz aby wykonał jedynie tak krótki, składający się jedynie z dwóch słupków fragment ogrodzenia, jak twierdzi obwiniony w swoich wyjaśnieniach.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków (...) oraz (...). Jednak zeznania te nie wniosły niczego istotnego do sprawy. Świadkowie potwierdzili, że brali udział w interwencjach związanych ze stawianiem ogrodzenia. Jednak nie pamiętali szczegółów interwencji.

Sąd za podstawę ustaleń brał również pod uwagę zdjęcia znajdujące się w aktach sprawy oraz zdjęcia z płyty z k. 7 (odtworzone na rozprawie w dniu 13 marca 2018 r.). Sąd nie znalazł podstaw, aby kwestionować wartość dowodową czy autentyczność tych zdjęć.

Podobnie Sąd nie znalazł podstaw, aby kwestionować wartość dowodową czy autentyczność pozostałych dowodów ujawnionych bez odczytywania i zaliczonych w poczet materiału dowodowego. Sąd obdarzył wiarą te dowody, gdyż zostały zgromadzone zgodnie z obowiązującymi zasadami procesowymi, a żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności.

W świetle całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego i ujawnionego w niniejszej sprawie wina obwinionego i okoliczności popełnienia przypisanego mu czynu nie budzą żadnych wątpliwości.

Zachowanie obwinionego realizowało znamiona czynu z art. 124 § 1 k.w. Przepis ten w dacie wyrokowania stanowił: kto cudzą rzecz umyślnie niszczy, uszkadza lub czyni niezdatną do użytku, jeżeli szkoda nie przekracza 1/4 minimalnego wynagrodzenia, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

Sąd ustalił, że obwiniony uszkodził płot graniczny w ten sposób, że wyrwał 8 sztuk słupków. Uszkodzony fragment ogrodzenia był dla obwinionego rzeczą cudzą. (...) wykonał fragment ogrodzenia na granicy obu działek. Płot miał służyć do wspólnego użytku sąsiadów – obwinionego i oskarżyciela posiłkowego. Obwiniony nie miał zatem prawa samodzielnie, bez zgody sąsiada (...), usuwać słupków.

Do uszkodzenia doszło umyślnie. Skoro obwiniony nie zgadzał się, aby nowe ogrodzenie było wykonane na granicy ewidencyjnej obu działek wskazanej przez biegłego, dążył do wykonania nowego ogrodzenia w miejscu gdzie był stary zniszczony płot graniczny, oczywistym jest, że obwiniony musiał celowo wrywać słupki, uszkadzając te elementy.

Sąd wymierzył obwinionemu karę grzywny w wysokości 500 złotych. Wymierzona obwinionemu kara grzywny w tej kwocie w przekonaniu Sądu w pełni zrealizuje dyrektywy jej wymiaru określone w art. 33 k.w., będąc adekwatną zarówno do stopnia zawinienia jak i społecznej szkodliwości czynu którego obwiniony się dopuścił. Wymierzona obwinionemu kara jest niezbędna dla uświadomienia mu naganności jego postępowania. Sąd orzekł także na podstawie art. 124 § 4 k.w. obowiązek zapłaty równowartości wyrządzonej szkody poprzez zapłatę na rzecz (...) kwoty 260 złotych. Wysokość wyrządzonej szkody Sąd ustalił na podstawie zeznań (...) złożonych na etapie czynności wyjaśniających, w których wskazał co składało się na wysokość wyrządzonej szkody .

Sąd doszedł do przekonania, że brak jest podstaw do zwolnienia obwinionego z obowiązku poniesienia kosztów postępowania, na które składały się zryczałtowane wydatki postępowania oraz opłata od grzywny. Obwiniony osiąga dochody w postaci renty, pracuje dorywczo.